

Salesiánská rodino, co hledáš?

Naše salesiánská rodina, která se nachází téměř v každém koutu světa, je vyzvaná k tomu, aby se proměnila na Ježíšův dům, na jeho příbytek, kde může každý člověk z jakýchkoliv poměrů, ale především ten nejnuznější, zažít Ježíšovo pozvání: *Pojďte a uvidíte.*

Evangelista Jan popisuje začátky malé skupinky Ježíšových učedníků. Jeho vyprávění začíná tajemně. Hovoří se v něm, že Ježíš tudy „procházel“. Nevíme, odkud přicházel, ani kam šel. Nezastavil se u Jana Křtitele: jde dál, než je jeho náboženský svět pouště. Proto Jan Křtitel doporučuje svým učedníkům, aby na něj soustředili svou pozornost: „Hle, beránek Boží.“ Ježíš přichází od Boha ne s mocí a slávou, ale jako bezbranný a mírný beránek. Nikdy se nebude prosazovat silou, nikoho nebude nutit, aby v něho věřil. Jednou bude obětovaný na kříži. Ti, co ho budou chtít následovat, budou ho muset přijmout svobodně.

Ti dva učedníci, kteří poslouchali Jana Křtitele, začínají následovat Ježíše bez jediného slova. Je v něm něco, co je přitahuje, i když ještě nevědí kdo je a kam je vede. Ale když chceme následovat Ježíše, nestačí poslouchat jenom to, co o něm mluví jiní: je potřebná osobní zkušenost.

Ježíš se proto obrací a adresuje jim velmi důležitou otázku: „Co hledáte?“ Jsou to první slova, kterými se obrací na ty, kteří jej následují. Jeho kroky není možné sledovat jakýmkoli způsobem. Co od něho očekáváme? Proč ho následujeme? Co hledáme? Tito muži nevědí, kam je může přivést dobrodružství následování Ježíše, ale tuší, že on je může naučit něco, co ještě neznají: „Mistře, kde bydlíš?“ Nehledají v něm velkou učenost. Chtějí, aby jim řekl, kde bydlí, jak žije a jaké má plány. Touží po tom, aby je naučil žít. Ježíš jim říká: „Pojďte a uvidíte.“

Podobně jako učedníci Jana Křtitele, i my jsme se v určité chvíli našeho života dali na cestu, abychom následovali Ježíše – možná bez toho, že bychom ho zatím poznali příliš dobře, možná bez toho, že bychom s jistotou věděli, co znamená být jeho učedníky ve stylu dona Boska. Je pravdou, že don Bosko je člověk fascinující, schopný pozitivně znepokojit srdce lidí, schopný strhnout celé společenství k Bohu života – i tím způsobem, že se neodtrhnou od každodennosti, od běžného života, od jednoduchosti a od „normálnosti“ jakéhokoli občana jakékoliv kultury na této zemi. Ne vždy se člověk ptá, co podporuje aktuálnost dona Boska, co ho pohánělo, když žil a co dnes pohání jeho dílo, že lidi tak přitahuje a oduševňuje. A Ježíš se v jisté, jakoby náhodné chvíli na nás dívá – jako kdysi na učedníky Jana Křtitele – a ptá se: „Co hledáte?“ I já se vás dnes ptám: „Salesiánská rodino, co hledáte?“

Ježíšův plán pastorační povolání

Je velmi důležité, aby si na tuto otázku mohl odpovědět každý osobně i společně, jako tělo Církve. Potřebujeme se naučit poslouchat Ježíšovo slovo s otevřeným a s co nejvíce očištěným srdcem i s naší obnovenou schopností naslouchat. Učedníci, o kterých hovoří evangelium, dřív, než poslouchali Ježíše, poslouchali Jana Křtitele: „Hle, beránek Boží!“, přičemž zakusili ve svém srdci touhu hledat ve svém životě něco víc. A tak i Šimon Petr poslechl svého bratra Ondřeje, který mu říká: „Našli jsme Mesiáše“ a „přivedl ho k Ježíšovi“. Rozeznat a poslouchat hlas zprostředkovatelů je první podmínkou.

I my jako salesiánská rodina jsme byli povoláni se stát *zprostředkovateli*, kteří přivádějí k Ježíšovi

druhé, v našem specifickém případě hlavně mládež. Jsme tedy povolání mnohem více poslouchat Boha i druhé a zároveň být připraveni, abychom se my sami stali *zprostředkovateli, prostředníky*, kteří přivádějí k Ježíšovi. To je moje přesvědčení už od začátku a dělím se o ně s vámi, abyste o tom mohli být přesvědčeni i vy. My jako salesiánská rodina jsme povoláni k většímu naslouchání Bohu a bližním, zejména mladým, kteří jsou pro nás všude a na různých perifériích, výzvou.

Potom, co se učedníci s rozpaky ptali, kde bydlí, Ježíš vyslovil svoji výzvu, se kterou se dnes obrací i na nás: „Pojďte a uvidíte!“ To je Ježíšův plán pastorace povolání.

Milovaní, naše salesiánská rodina, která se nachází téměř v každém koutu světa je vyzvaná, aby se proměnila na Ježíšův dům. Na místo, kde On přebývá, kde může kterýkoliv člověk z jakýchkoliv poměrů, ale zejména ten nejnuznější, zažít Ježíšovo pozvání: *Pojďte a uvidíte*. Ale můžeme se stejně ptát, který byl Ježíšův dům. V evangeliích totiž vidíme Ježíše téměř stále putovat, a když je „v domě“, je hostem u někoho, kdo ho přijal, protože dobře víme, že neměl ani „*kde hlavu složit*“. Dávejme tedy pozor, abychom se příliš nenavázali na struktury našich domovů, na naše díla a instituce. Určitě jsou velmi chvályhodné a záslužné, ale dávejme si pozor na prázdný triumfalismus, který nás nakonec vyprazdňuje. Očkovací látkou, která je prevencí anebo působí proti této nemoci, je kontemplotovat Ježíše, který stále putuje, protože právě putování je scénář Rabbiho s jeho učedníky. Co totiž znamená být učedníkem, když ne člověkem, který následuje svého učitele?

Bůh nechce, abychom byli sedmispáči!

Vzpomeňme si na velmi známý příběh Samuela, protože je typickým textem o povolání. Hospodin volá: „Samueli, Samueli!“ A Samuel odpovídá: „Tady jsem!“ Ale chci zdůraznit jiný aspekt. V příběhu se zdá, že Hospodin se snaží zabránit Samuelovi, aby spal. Text říká, že „Hospodin zavolal“, potom „Hospodin volal zase“, a ještě „Hospodin opět, potřetí volal“, až nakonec „Pán přišel, stanul a zavolal jako předtím“.

První poznámka je, že Bůh se neunaví tím, že nás povolává. Druhá je, že Bůh nechce, abychom byli sedmispáči. Milí členové salesiánské rodiny, opakují: Bůh nechce, abychom byli sedmispáči! Dávejme si velký pozor na nemálo rozšířený hřích současnosti: sebeuspokojení, tedy ztotožnění se s *vnitřními* prožitky, potěšením a spokojeností, že jsme spolu. Na dávání se do středu sebe samých, jak činí skupiny a instituce. Když se člověk cítí dobře jen podle své chuti a je velmi rozmazlovaný v teple „sladkého domova“, tehdy lehce usne. A rodina spáčů nikdy nemůže být součástí církve, jak nám to dnes připomíná papež František, a ani naší salesiánské DNA.

Milovaní bratři a sestry salesiánské rodiny, probudme se a probudme svět! Naše charisma je živější než kdykoliv předtím a to ne díky naší ctnosti, ale z milosti Boží, která nás nikdy neopouští. Díky síle jeho povolání, díky svědectví našich drahých svatých, blahoslavených a ctihodných naší obrovské salesiánské rodiny a díky svědectví tisíců sester a bratří, kteří nás předešli anebo jsou dnes mezi námi. Ale především je to charisma živé víc než kdykoliv předtím, protože ještě jsou milióny mladých, zejména mladých na různých geografických a existenciálních perifériích, kteří křičí k Bohu nejednou velmi hlasitě, ale mnozí i v hlubokém tichu plném bolesti, opuštěnosti a utrpení.

Maria, hvězda našeho osobního života i života našich společenství, Pomocnice, Matka a Učitelka naší spirituality, která je přítomná už od počátků až dodnes, ať nás posilní. Ať nás probudí a povzbudí, abychom prožívali společenství mezi sebou, v Církvi a ve společnosti. Abychom byli nástroji kultury setkání tam, kde jsme. A abychom žili naše charisma jako věřící společenství, které vychází, které plní poslání, kde každý z nás může růst jako skutečný učedník misionář a učednice misionářka a žít *jako don Bosko, s mladými a pro mladé*.

(Podle Il Bollettino Salesiano, březen 2015)